

HOLLANDIA: 2010/11. tavaszi félév

Erasmus beszámoló Nijmegen-ről

2011. február 2-án érkeztem meg Nijmegen-be, Hollandiába és a következő öt hónap életem egyik legjobb szakasza volt, sok új barátot szereztem szerte a világból és sok élménnyel gazdagodtam.

Az ország

Hollandia nagyon más világ, mint Magyarország, ami leginkább az emberek hozzáállásán látszik. A hollandok egyrészt nagyon individualisták, szóval egyáltalán nem tűrik jól, ha átgázolnak a jogaikon, másrészt rendkívül segítőkészek másokkal szemben. Továbbá még az is jellemző rájuk, hogy eléggé sportosak (alighanem a sok biciklizés miatt) és nagyon jól beszélnek angolul (kivéve az egyetemi sportcentrumban dolgozó egyik takarító nénit).

Az árak általában magasabbak természetesen, mint Magyarországon, főleg ha az ember kocsmába vagy étterembe megy, amit csak súlyosbít, amikor a svédok megszólalnak, hogy nekik milyen jó olcsó ez az ország.:) Azonban meg lehet oldani viszonylag olcsón is a bolti vásárlásokat, főleg a kb. 50 méterenként elszórt Albert Heijn nevű ábécékben, ahol pl. a saját gyártású péksüti isteniek, de a diák szemmel fontosabb dolgok, így az alkohol is.

Mivel Nijmegen a német határnál van, a főbb holland városokat (Utrecht, Amsterdam, Rotterdam, Hága, Maastricht) vonattal lehet elérni, ami magyar diákszabvány szerint bizony nem olcsó, diákkedvezmény számunkra nincs, de lehet venni egy kedvezményt biztosító jegyet kb. fél évre, amit nagyon ajánlatos megvenni már a kiutazás elején. Én megbántam, hogy nem vettem meg, mert csupán Amszterdamban is ötször jártam. Németország és Belgium közelsége szintén nagy előny, viszonylag olcsón lehet eljutni pl. Kölnbe.

A helyi tömegközlekedés szintén drága, a sofőröktől lehet jegyeket venni, de egyébként csiprendszer (állandó pittygés:)) van. Azonban a biciklivétellel jól ki lehet kerülni a problémát, bárhová gyorsan el lehet jutni.

Biciklit mindenképp érdemes venni, akár már 30 euróért lehet kapni a Second Hand Bicycle Store-okban, vadonat új biciklit nem érdemes öt hónapra beszerezni. Én a sajátomért 60 eurót fizettem, persze kétszer is szervizbe kellett vinni, de így is jól jártam. Bicikliutak mindenhol vannak és a képen látható amszterdami biciklitároló is sok mindent elárul az országról. Az ne aggasszon senkit, hogy nem tud olyan jól bicajozni, nekem az első utamon még

halálfélelmem volt, de nagyon hamar belejöttem és a végén 4-5 bevásárlószatyorral is végig tudtam tekerni a városon.:)

Amszterdam: Nijmegen-en kívül itt jártam a legtöbbször és úgy nem mehet senki Hollandiába, hogy ne menne ide, nehéz kikerülni. Furcsa keverék ez a város: egyrészt van egy mézeskalács-város hangulata a sok csatornával, azonban megspékelve a vöröslámpás negyeddel és a minden sarkon lévő Coffee Shop-okkal. Három-négy napra érdemes menni, mi egyszer egy couchsurfing oldalon keresztül találtunk szállást és rendkívül segítőkész holland srácnál.

Tényleg nehéz kikerülni, az egyetem is szervez ide látogatásokat.

Az anyagiak: én úgy oldottam meg, hogy a szállást a Pázmány által átutalt Erasmus-ösztöndíjjal fizettem ki nagyrészt, emellett megkaptam a szokásos pázmányos tanulmányi ösztöndíjat és felvettem diákhitelt, emellett volt egy kicsit itthoni munkám is neten keresztül és így pont jól kijöttem, szóval a megélhetési költségek húzósak lehetnek, de abszolút megoldhatóak.

A város, a szállás és a diákélet

Mint írtam, Nijmegen a német határ mellett van, a Waal-folyó partján és emiatt eléggé dimbes-dombos hely, ami a Mélyföldeken váratlan – szállástól függően előfordulhat, hogy az ember a tengerszint felett él. A „fő dombokon” található egyrészt a katedrális és a történelmi Grote Markt, másrészt a régi vár romjai és húsvétkor a hollandok ide rakják ki a képen látható óriás nyulat, ami a folyóra néz és be is lehet mászni a belsejébe. Egyébként Hollandia tele van hasonló bolondos dolgokkal, ami nagyon fel tudja dobni az embert, főleg a téli hónapok alatt, amikor még nem olyan kellemes állandóan biciklizni.:)

Nijmegen újjépítésű, mivel a második világháborúban szinte porig bombázták (a Waal-hídra néző dombon még mindig ott van mementóként egy német üteg). Régi épületek főleg a katedrális körüli utcákban és tereken (pl. Grote Markt) találhatóak: ez a történelmi városközpont.

Az egyetem nem itt van, hanem kb. 20 percnyi biciklizéssel beljebb egy teljesen újjépítésű városrészben. Az egyetem által nyújtott szállások szét vannak szórva a városban és három van belőlük: Hoogeveld (az egyetem mellett), Vossenveld (fél óra az egyetemtől egyik irányba) és Lent (fél óra az egyetemtől másik irányba), mindegyik 316 euró/hónapért. Én Lentben laktam, szóval erről tudok nyilatkozni.

Lent egy falu a Waal-folyó túloldalán, szóval Nijmegenel szemben. A történelmi városközponttól nagyjából 10-15 perc alatt lehet elérni bringával, az egyetemtől 30-20, attól függően, hogy melyik hídon megyünk: a fő Waal-hídon vagy a fenti képen látható, vasúti hídon futó bicikliúton. Szóval nincs közel, főleg a Vossenveld-ben lakó diáktársakhoz, akiket olyan 50-60 perc alatt lehet elérni, de nagyon kellemes hely.

A diákszállás egy kissé félreeső úton található és elsősorban nemzetközi diákokat helyeznek el ott, hollandokból keveset. A pletykák szerint, már nem sokáig lesz itt ez a szállás, mert nagy építkezések kezdődtek, egy csatornát vájnak a faluba. A diákokat ezekbe a kétszintes házakban, azokon belül lakásokban helyezik el, jómagam egy katalán lánnyal, egy görög lánnyal és egy német sráccal laktam együtt. Mindenkinek van saját szobája, a fürdőszoba (benne egy mosógéppel és szárítóval) és a WC

közös, emellett van egy konyha és egy nappali is. Összességében nagyon kellemesek a lakások, én külön szerencsés voltam, hogy a német fiú a konyhát már az első félévben felszerelte mindenféle géppel.:

A közösség nagyon jó. Ha az ember nem is jön ki annyira jól a lakótársakkal, képtelenség kikerülni, hogy az barátai legyenek más lakásokból, én pl. a velem szemben lévőkkel voltam nagyon jó viszonyban. A honvág az elején teljesen természetes, de ahogy az ember kezd eljárni bulikba és az egyetem által szervezett kirándulásokra, nagyon könnyű beilleszkedni és barátokat találni, főleg, mivel nagyon sok a nemzetközi diák Nijmegen-ben, Lentben pedig különösen.

Mivel a lenti nemzetközi közösség kicsit elkülönül a várostól, nagyon sok a házibuli, hetente legalább három, de a vacsorameghívások is nagyon gyakoriak, illetőleg tavasztól kezdve a barbecue-k és grillpartik. Ezekre egyébként mindenki maga viszi az alkoholt (és esetleg mást is a Coffee Shop-okból). Ettől függetlenül minden kedden nemzetközi buli van az egyetem melletti szállás, Hoogeveld kertjében, illetve egyéb napokon is más holland, bulizós helyeken.

Nemzetekből rengeteg van: lengyelek, csehek, osztrákok, németek, olaszok, franciák, angolok, skótok, spanyolok, katalánok, ciprusiak, görögök, törökök, svédek, kanadaiak, ausztrálok, emellett én jó viszonyba kerültem a legtöbb amerikaival és egy szingapúri lánnyal is, de egyébként magyarokat is találni más egyetemekről (az én ottlétem alatt 6-7 volt). Ezt az óriási közösséget pedig még jobban megfűszerezi, hogy sokféle személyiség kerül egy helyre, szóval nagyon könnyű megtalálni azokat, akikkel az ember kompatibilis. A különböző akcentusokat persze meg kell szokni (nekem pl. az olaszt), de ebbe is belejön az ember. Angolul nem árt elég jól tudni, már csak a tanórak miatt sem, de ismertem itt olyan srácot, aki ugyan nem beszélt túl jól, de kiválóan beilleszkedett és mindenki szerette.

Úgyhogy nem szabad kétségbe esni, ha először nem találjuk a helyünket, mert nagyon hamar meg fog ez változni és a végén azon kapjuk magunkat, hogy „ó, miért szállt el ennyire gyorsan a szemeszter?”

Az egyetem

Nijmegen-ben két felsőfokú intézmény is van, mindkettő egy helyen (Lenttől fél órát, a történelmi városközponttól 20 percet kell az egyetemekig bringázni), de nekünk a Radboud egyetemmel van szerződésünk. Az egész egy kiterjedt kampuszon terül el, a jogi részleg egy kisebb épületben található, de nekem volt órám pl. a magas Erasmusgebouw-ban (Erasmus épületben) és máshol is. Emellett lassan elkezdik építeni a jogi kar külön épületét, szóval pár év múlva költöznek.

A kampuszon található egy diákoknak olcsó és jó étterem (mi mindig ott ettünk, mikor az egyetemre kellett mennünk), valamint egy nagyon jól felszerelt és nagyon olcsó sportcentrum.

Az órák angolul folynak és itt jön jól, ha az ember jól tud angolul, legalábbis írásban. Én két tárgyat vettem fel: a Harmonization in the European Union-t (viszonylag könnyű és 9 kredit), illetve a Substantive Law of the European Union-t (viszonylag nehéz, főleg a versenyjogi rész miatt és 11 kredit). Mindkettőből írásbeli a vizsga, azonban tudok olyan tárgyról, ahol szóbeli volt. Az írásbeli vizsgákon a jogszabályokat lehet csak felhasználni, a tankönyveket nem, a felhasználható irodalmat külön kiadják „Reader” formájában a diákoknak. Harmonization-ból csak előadások vannak, Substantive Law-ból előadások és gyakorlatok, utóbbiakra sokat kell készülni, de legalább az ember fejébe megy az anyag és a tárgy is nagyon hasznos.

Természetesen több tárgyat is fel lehet venni, akár más karokról is, én a pázmányos vizsgák miatt döntöttem úgy, hogy ezt a kettőt veszem fel 20 kreditért. Mivel két nagy tárgyról volt szó, egész féléven át tartottak, ellenben a 2-3 kredités tárgyak pár hónapig szoktak tartani. A tárgyak elkezdése után még pár hétig lehet egyébként változtatni és variálni, ha valakinek nem tetszenek a felvett tárgyak.

Olyan tanárral nem találkoztam kint, aki ne lett volna korrekt, angolul remekül beszélnek és magyaráznak. A koordinátorok pedig ott is és itthon is nagyon kedvesek és segítőkészek, olyan nem fordult elő soha, hogy ne foglalkoztak volna a problémával, szóval erősen fejlett a diákközpontúság.

VÉGE